

[Finansministeren]

re det, men jeg synes alligevel, at det for en ordens skyld er nødvendigt at rekapitulere fra budgetoversigten forleden, hvor det angives, hvad de forskellige årsager er til væksten. I forhold til maj, hvor forskellen er på 10,8 mia. kr. – ja, det er et stort beløb – skyldes de 2,4 mia. kr. mindre indtægter end forventet. Det er jo ikke så meget på et indtægtsbudget på over 200 mia. kr., det gør jeg bare opmærksom på.

Der er en større rentepost på 1,4 mia. kr., som først og fremmest skyldes, at gælden naturligvis bliver større, fordi underskuddet er større.

Der er en vækst på arbejdsløshedsdagpenge på ½ mia. kr., fordi væksten i arbejdsløsheden skønnes større end i maj, men dog stadig væk meget marginalt.

Der er nogle betalingsforskydninger i forbindelse med privatisering på 2½ mia. kr., herunder også den indsats, der er gjort for at effektivisere inddrivelse af restancer, hvor det forslag, som Folketinget vedtog i foråret – og det lykkes heldigvis at få foretaget en lang række ændringer, som kan bidrage til at effektivisere opkrævningerne – ikke virker så meget for 1989, som man havde regnet med, men i realiteten først for alvor i 1990.

Det sidste punkt er væksten i udgifterne på 4 mia. kr., hvor forskellen i forhold til maj skyldes hele vort budgetteringssystem. Dengang opererede vi stadig væk ud fra, at udgiftsrammen holdes; det kan vi naturligvis ikke gøre i oktober måned. Her har vi til gengæld gjort det, som jeg mener er meget afgørende, at vi i finanslovsforslaget, som vi i dag diskuterer, har korrigeret for den overskridelse, der har været i 1989, således at det finanslovsforslag, vi diskuterer, ikke er i relation til udgiftsniveauet, som det foreligger i budgetoversigten, nej, det er i relation til budgettet, som det foreligger for 1989.

Men som sagt bagatelliserer jeg ikke problemet, for jeg mener, det er et betydeligt problem. Jeg prøver bare at illustrere, at det ikke bare er sådan, at man siger, at nu smækkes der 10-11 mia. kr. oven i et skøn fra dette forår.

Når hr. Henning Rasmussen siger, at der ikke er noget, der tyder på en vending, og at det formentlig vil blive værre, vil jeg for det første sige længe leve pessimismen, den kan vi da have brug for i mange sammenhænge; den skal man såmænd ikke afskaffe.

Men når vi tror på, at det vender, er det selvfølgelig først og fremmest, fordi der nu er økonomisk vækst i samfundet. Det er jo også det, som Det Økonomiske Sekretariats konjunkturvurdering klart viser. Jeg tror ikke, der er nogen tvivl om med det udviklingsforløb, der er tale om, at der vil blive en mindre vækst i det private forbrug næste år, nemlig, som det er skønnet, på ca. 1 pct.

Men så er det selvfølgelig afgørende – for det er jo en anden væsentlig forudsætning – at den udgiftspolitik, der er lagt op til i finanslovsforslaget, også holdes. Jeg håber i hvert fald, at tallene, der er offentliggjort, vil lægge et betydeligt pres på Folketingets partier i så henseende.

Når hr. Henning Rasmussen siger: »Hvorfor ikke tage konsekvensen af erfaringer fra tidligere skøn?«, sådan underforstået, fordi dér har man alligevel skønnet lidt for optimistisk. Jeg tror, vi havde den samme debat sidste år under førstebehandlingen af finanslovsforslaget, men jeg er nødsaget til at gentage, at det er Det Økonomiske Sekretariats konjunkturvurderinger, der ligger til grund for disse tal. Det er jo ikke noget, vi sidder og sådan flakser med, men et spørgsmål om, at vi har en konjunkturvurdering, som er det bedste skøn på det givne tidspunkt, og ud fra dette vurderer man indtægterne, arbejdsløshed osv. Anderledes kan det ikke være. Hvis vi brugte andre tal end dem, Det Økonomiske Sekretariat kom med, kunne Folketinget for alvor anklage os for, at vi begik noget forkert. Vi kan altså ikke gøre andet end at bruge de tal.

Jeg synes, hr. Jes Lunde havde nogle interessante betragtninger om dette tema her. Hr. Jes Lunde sagde, at det kunne være gavnligt at få debatten om dagpengeunderskuddet ned på et realistisk plan. Det synes jeg faktisk er meget rigtigt. Stadig væk, jeg bagatelliserer ikke, for det er et problem, men der er selvfølgelig den snævre sammenhæng over til betalingsbalancen, som altså hr. Jes Lunde gør opmærksom på.

Jeg kan godt huske midten af 1980'erne. Det var da behageligere at komme til Folketinget med et skøn over statsfinanserne, som hver gang var højere end det foregående, hvad angår overskud. Det var sandelig en behagelig situation, og det var den, fru Sonja Albrink henviste til. Men dengang kom man jo til gengæld også med tal for betalingsbalancen, som var